

blandt Publikum til Foreningens Obligationer ud over den Tiltro, den ellers maatte kunne erhverve paa Grund af den solidariske Ansvarlighed, som der jo ved denne Kreditforening skal bestaa ligesom ved de andre. Det er forekommet os, at Forholdene her mellem den Byrde, som Foreningen eller Foreningens Interessenter skulle paatage sig, og det Gode, der skulde opnaas, var et saadant, at en Forbring om en saadan Garantii ikke burde medtages. — Endnu har jeg at omtale det **U**nbringingsforslag, der er opført under Nr. 1, og som er stillet af et Flertal i Udvalget. Dette **U**ndringsforslag gaar ud paa, at Koncessionens Meddelelse dog ikke skal medføre, at det skal være Bestyrere af Umyndiges Midler og offentlige Stiftelsers Midler tilladt at anbringe disse Midler i Foreningens Obligationer. Det er forekommet os, at det dog maatte siges at være meget unaturligt, at Midler, paa hvis Sikkerhed Lovgivningen har sat en saadan Pris, at det endog er blevet bestemt, at de ikke maa anbringes i kongelige Obligationer — uden Lov af den Grund, at man overhovedet ikke har anset det for rigtigt at anbringe dem i Obligationer, der ere undergivne Kursfluktuationer — skulle kunne anbringes i Obligationer der udstedes af en privat Forening, med Hensyn til hvilken man aldeles ikke har nogen Garantii for, hvorledes den vil blive bestyret. Det er jo ganske vist saa, at en saadan Tilladelse til at anbringe Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Kreditforeningsobligationer er givet de Foreninger, der hidtil ere bleve oprettede i Genhold til Bestemmelserne i Lov af 20de Juni 1850, men det var ogsaa i sin Tid meget omstridt, om en saadan Tilladelse burde gives. Det blev med stor Styrke gjort gjældende, at det dog var urigtigt, at man vilde bruge de Umyndiges Midler til at begunstige Instituter, som havde et dem aldeles fremmed Diemed. Man vilde imidlertid dengang have Kreditforeningsinstitutionen, som hidtil var ukjendt her i Landet, indført, og man søgte da efter Midler til at skaffe dem Indgang i den offentlige Mening. Dette Hensyn blev dengang fundet at være overveiende, og derfor indkom Bestemmelsen i Lov af 20de Juni 1850 angaaende Tilladelsen til at anbringe Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Kreditforeningsobligationer. Forholdet har imidlertid nu ganske forandret sig. Kreditforeningsinstitutionen er nu ikke længer nogen ny, ukjendt Institution, som trænger til, at der bænes Vej for den; den er fuldkommen trængt ind her. Kreditforenings-

obligationer nyde jo i det Hele taget en ganske overordentlig Tiltro blandt det Publikum, der søger Anbringelse for sine Kapitaler, og det har vist sig, at denne Tiltro er bleven erhvervet, uden at den af mig omtalte Tilladelse har hidraget Noget, ialtsald noget Synderligt, thi det er jo et i Forhold til den Sum af Kapitaler, som er anbragt i Kreditforeningsobligationer, vistnok meget ubetydeligt Beløb, som indbestaar i dem af Midler, der tilhøre Umyndige eller offentlige Stiftelser. Der synes derfor ogsaa at være al Anledning til nu at komme bort fra et i vore Dine saa unaturligt Privilegium, og det forekommer os, at man maa være sikker paa, at, naar man kommer bort herfra, vil det ikke udøve den allermindste Indflydelse med Hensyn til, hvorledes de paa gjældende Kreditforeningens Papirer ville blive opfattede af Publikum i Almindelighed, thi det er jo dog klart, at man umuligen, inden en Forening endnu er traadt i Virksomhed, kan have nogen bestemt Mening om, hvorledes denne Virksomhed vil udvikle sig, og det er dog efter vor Mening ganske urigtigt, om man vilde, inden en Forening saaledes er traadt i Virksomhed, stemple de Papirer, der udstedes af den, som saadanne, der ganske fortrinlig skulle være egnede til Anbringelse af Midler, med Hensyn til hvilke der paahviler Staten en særlig Pligt til at drage Omforg for, at de anbringes paa den sikreste og paalideligste Maade. At gjøre dette forekommer os ikke vilde stemme meget godt med de Pligter, som paahviler Staten overfor disse Midler, som den jo til dels har frataget den private Bestyrelse, netop for bedre at sikke dem.

Fischer: Som det allerede er bemærket af den ærede Ordfører for Flertallet, er der kun Uenighed i Udvalget angaaende eet Punkt, nemlig angaaende **U**ndringsforslaget under Nr. 1. Hvad de øvrige Betragtninger, hvad de to andre **U**ndringsforslag angaar, kan jeg paa Mindretallets Vegne ganske henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører. Spørgsmaalet mellem os er altsaa dette, om det er rigtigt, at der blandt de Begunstigelses, som Lovforslaget giver Ministeren Bemyndigelse til at tilstaa den nye Forening, ogsaa optages det i § 3 i Loven af 20de Juni 1850 Indeholdte, nemlig at offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler kunne anbringes i disse Papirer. Det er derom, Dissensent imellem os alene dreier sig. Jeg kan yde al Anerkjendelse til den varme Interesse, som den ærede Ordfører viste for disse Midler, særlig da for de